

Edward Jabłoński urodził się 10.IX 1838 r. w Przybyszewie w pow. Grójeckim. Już w styczniu 1863 roku wyszedł do powstania. Otrzymał przydział do 2. batalionu mjr. Dawidowicza. Walczył pod Suchedniowem, Wąchockiem, pod Św. Krzyżem, w Staszowie i Małogoszczu. Tu został ranny w nogę. Kurację przechodził w Krakowie. Powraca do Królestwa z partią mjr. Rumeckiego, ale zostają rozbici.

Udaje mu się uciec do Krakowa. 17 września 1863 roku przekracza granicę pod zmienionym nazwiskiem *Władysław Genderek*, powraca w rodzinne strony. W roku 1864 ujawnia się, po zgłoszeniu do władz w Radomiu został aresztowany, osadzony w warszawskiej Cytadeli, a następnie zesłany na katorgę.

Z Tobolska powrócił 10 kwietnia 1868 roku i zamieszkał w Kobyłanach, gdzie był pod policyjnym dozorem. Od roku 1911 zamieszkał w Radomiu. W dokumentach radomskiego Koła Weteranów 1863 roku znajdują się informacje, że otrzymywał, w grupie innych weteranów, racje żywnościowe, przydziały opału oraz światła. Od roku 1919 otrzymuje pensję dla weteranów 1863 roku.

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, Edward Jabłoński, po przeprowadzonym postępowaniu kwalifikacyjnym, otrzymał honorowy stopień ppor. weterana i został wprowadzony do IMIENNEGO WYKAZU WETERANÓW POWSTAŃ NARODOWYCH 1831, 1848 i 1863 ROKU (Dz. Personalny Nr 10/1921 poz. 705).

W roku 1923 otrzymał Krzyż Walcznych (DP 27/1923).

W roku 1930 odznaczony został Krzyżem Niepodległości z Mieczami (MP 260/1930, poz. 146). Bierze udział w patriotycznych uroczystościach w Radomiu, jeździ też z innymi weteranami na uroczystości do Wąchocka.

Zmarł 1 kwietnia 1932 r. w 94 roku życia. Pochowany w Radomiu

<http://www.zabytkimientarza.radom.pl/index.php/sciezki-edukacyjne/powstanie-styczniowe-radomscy-weterani-1863-roku>

<http://powstanie1863.zsi.kielce.pl/index.php?id=p31>

